

บทที่ 6

สรุปและขอเสนอแนะ

6.1 สรุป

การศึกษาและทดลองสร้างอาทิคียนิคคงเสถียรภาพคัวใจเกลือทำเป็น 2 ลักษณะคือ

1. สร้างแบบจำลองทางคณิตศาสตร์คัวใจโปรแกรมคอมพิวเตอร์ เพื่อคำนวณหาอุณหภูมิที่เกิดขึ้นภายในสร้าง

2. สร้างแบบจำลองสร้างอาทิคีย์ เพื่อวัดก้าอุณหภูมิที่เกิดขึ้นภายในสร้าง

ในการทดลองหั้งสองลักษณะนี้ใช้น้ำที่ความลึกของสร้าง 1.20 เมตร และคำปริมาณความร้อนที่สร้างได้รับ น. มิวน้ำท่อนบนเท่ากับ $492.3 \text{ วัตต์}/\text{ม}^2$ ทำกัน หลังจากทำการทดลองพบว่าอุณหภูมิจะสูงเพิ่มมากขึ้น และลดลงอุณหภูมิที่เพิ่มขึ้นหั้งสองลักษณะนี้สามารถนำมาคำนวณเปรียบเทียบกันในรูปของอัตราผลลงงานความร้อนที่เกิดขึ้นได้ สำหรับวิธีการคำนวณจากแบบจำลองทางคณิตศาสตร์คัวใจโปรแกรมคอมพิวเตอร์นั้นต้องคำนวณลงงานความร้อนสูญเสียให้สร้างออกไป เพราะจากข้อกำหนดของสมการถือว่าคินมีสภาพอิ่มคัวไม่มีการสูญเสีย พลังงานความร้อนให้สร้างเกิดขึ้น จะเป็นเช่นเดียวกันบดลจากการจำลองสร้างขึ้นทดลองนี้พบว่าในช่วงวันแรก ๆ เมื่ออุณหภูมิยังไม่สูงมากประมาณ $28-30^\circ\text{ช.}$ อุณหภูมิที่เกิด คุ้นหั้งสองลักษณะไม่แตกต่างกันมากนัก (ดังรูปที่ 5.1) แต่เมื่ออุณหภูมิที่เก็บสะสมในรั้นเก็บสะสมให้สร้างสูงถึง $60-62^\circ\text{ช.}$ พนิจว่าเกิดความร้อนสูญเสียนานขึ้น เช่น ความร้อนสูญเสียไปกับน้ำท่อน ความร้อนสูญเสียให้สร้างและรวมทั้งความร้อนสูญเสียบริเวณบดลน้ำท่อนบนของสร้างคัวใจ (ดังแสดงในรูปที่ 5.9) สาเหตุที่มีการสูญเสียความร้อนนานนั้นสร้างที่ทดลองมากเพราะลักษณะสร้างของสร้างยกสูงขึ้นมาจากการที่น้ำท่อน และมีลมพัดผ่านรอบ ๆ บดลสร้างภายในของห้องทดลองเวลาอันเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดการสูญเสียความร้อนมากขึ้น แท้ด้วยในกรณีที่ห้องสร้างจะมีขนาดใหญ่ และสูงไปในที่น้ำท่อนและจะมีผลทำให้เกิดการสูญเสียความร้อนอย่างมากคงเช่นข้อกำหนดของสมการทางคณิตศาสตร์ที่ถือว่า เมื่อคินมีสภาพอิ่มคัวจะต้องความร้อนสูญเสียไปได้ จึงหมายความที่จะนำไปพิจารณาสร้างเพื่อใช้งานท่อไป

การศึกษาการแพร์กራจายของน้ำเกลือจากชั้นเก็บสะสมความร้อนสู่ชั้นในมีการพากวนร้อนออกสู่บรรยากาศที่มีความสำคัญมาก เพราะชั้นในมีการพากวนร้อน นี้จะถูกสามารถดักจับเสถียรภาพของน้ำเกลือให้นานที่สุดเท่าที่สามารถจะทำได้ จากการทดลองพบว่า ห้องเดิมน้ำเกลือเข้าและน้ำเกลือออกจากชั้นเก็บสะสมความร้อนท้ายปริมาณน้ำหนักที่เท่ากัน เพื่อรักษาระดับชั้นของน้ำเกลือในห้องที่ สานรับในการทดลองนี้ทองใช้น้ำเกลือเดิมเข้าและน้ำออกห้องลึกลึกเป็น 8% ของปริมาณน้ำเกลือห้องหมกในชั้นเก็บสะสมความร้อน โดยที่ทองใช้ เกลือเพิ่มขึ้นอีก 7.49 กิโลกรัมท่อนปริมาณของน้ำเกลือในชั้นเก็บสะสมห้องหมก 425.3 กิโลกรัม (ปริมาณเกลือที่มีห้องหมกในชั้นเก็บสะสมความร้อนห้องลึกลึกเท่ากัน 85.06 กิโลกรัม) ในขณะเดียวกันทองใช้น้ำจืดล้างบัวหนาน้ำเดิมตอนบนของสารออกศูนย์เนื่องจากการแพร์กራจายของน้ำ เกลือขึ้นสู่บัวหนานตอนบน ซึ่งทำให้เกิดข้อบกพร่องของการพากวนร้อนขึ้น ปริมาณน้ำจืดที่ใช้เท่ากับ 20 กิโลกรัม จากผลที่กล่าวมาแล้วทำให้น้ำเกลือคงเสถียรภาพนานประมาณ 36 วัน (สานรับค่าการแพร์กራจายของน้ำเกลือแสดงไว้ดังในรูปที่ 5.7 และรูปที่ 5.8)

6.2 ขอเสนอแนะ

เนื่องจากการวิจัยนี้ เป็นการศึกษาหลักการคงเสถียรภาพของน้ำเกลือ และความสามารถในการเก็บสะสมพลังงานความร้อนห้องหagger ก้านการทดลองจริงและการคำนวณท้ายไปร่างรอนคอมพิวเตอร์เพื่อเบริญเทียนกัน ซึ่งการทดลองนี้ มีข้อคิดเห็นที่รับแสงอาทิตย์มาก เจ็กที่ควรจะพัฒนาปรับปรุง เพื่อศึกษาต่อไปอีกด้วยที่ในนี้

- ชนิดและคุณสมบัติของ Liner ที่ใช้กับสารแสงอาทิตย์
- เพิ่มพื้นที่รับแสงอาทิตย์ของสารแสงอาทิตย์ใหมากขึ้น ในขณะที่ความลึกของ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย